

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

Attentie

44e jaargang Nr. 156 - Februari 2022

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 768

Een terugblik en wat biedt de toekomst

Na een lang en moeizaam traject hebben we dan eindelijk een 'nieuwe' regering. Eigenlijk moeten we zeggen een regering., n.l. Rutte-IV, een regering die het heel anders zou gaan doen. Toen de VVD, CDA, D66 en CU het coalitieakkoord presenteerden blijkt echter reeds veel dicht getimmerd te zijn. Maar het riep bij mij ook de vraag op of de volksvertegenwoordiging in de Kamer het volk nog wel vertegenwoordigd of is het verworden tot partijvertegenwoordiging? Wie het weet mag het zeggen. Problemen o.a. als de Toeslagenaffaire, problemen in de zorg en jeugdzorg, bij Defensie, de schadeafwikkeling van de bewoners in Groningen, om er maar een paar op te noemen die opgelost moeten worden. Daarnaast speelde de coronacrisis daar een rol. Maar gelukkig er zouden oplossingen komen. Oplossingen die bijvoorbeeld voor de Groningers al vaak, zelfs jaren geleden, zijn beloofd maar waar het ook mis gaat, velen zitten nog steeds met schade die maar niet vergoed is. En natuurlijk reageert de Tweede Kamer op het coalitieakkoord. Je ziet dit ook bij de Toeslagenaffaire, moord en brand wordt er geroepen over de voortgang van deze problemen. Laat het echter wel duidelijk zijn dat niet alleen de bewindspersonen hier alleen debet aan zijn maar eveneens diezelfde Kamer. Zij waren er toch zelf bij toen de wetten behandeld werden in de Kamer. Ook zij wilden, al dan niet ingegeven door hun achterban, wijzigingen aanbrengen die later mede de oorzaak waren van de vele problemen die de betreffende wetten in de praktijk veroorzaakten. Mede door de wijze van werken bij de Belastingdienst, m.b.t. de toeslagen, kwamen vele mensen in de problemen, zelfs ernstig in de problemen. Hierover hebben zowel de rechters als de Raad van State verklaard dat zij te weinig informatie hadden om te kunnen zien dat de Belastingdienst discriminerend handelde. Hoewel zij beide later aan de slachtoffers hun

excuses hebben aangeboden dat zij niet allen moesten varen op de letter van de wet, maar vooral naar de geest van de wet. Hiermee zou een hoop ellende voorkomen hebben kunnen worden. Heeft men er van geleerd. Ik heb er zo mijn bedenkingen tegen. Als gepoogde goedmaker werd aan de slachtoffers geld uitgekeerd en achteraf zou dat weer gecontroleerd worden. Eigenlijk een systeem wat voor de toekomst weer problemen oplevert als blijkt dat de mensen teveel of zonder dat zij er recht op hebben geld hebben ontvangen. Maar ook de vele beloften dat alles zo spoedig mogelijk zou worden opgelost bleek telkenmale dat de staatssecretaris vaak moest bekennen dat het allemaal langer zou duren. De enige verandering dat de slachtoffers zagen was dat de staatssecretaris bij het verschijnen op tv telkens een ander garderobestuk aan had.

Om alle problemen te bestrijden heeft het coalitieakkoord de keuze gemaakt om de budgettaire remmen los te gooien. Door met 'fondsen' te werken om 'incidentele' uitgaven te bekostigen kan het kabinet geld over de balk te gooien zonder de lasten te verhogen. Echter met deze redenering schuift dit kabinet de rekening van het beleid, een staatsschuld van 92 procent van het bruto binnenlands product (bbp) door naar volgende generaties. Een slechte keuze omdat de toekomstige generaties de rekening gepresenteerd krijgen.

De coronacrisis heeft veel parten gespeeld bij vele mensen, niet alleen aan leed maar ook financieel. Voor ons als IPA district konden vele activiteiten niet doorgaan en misten wij het contact met onze leden. Wel hadden we twee lichtpuntjes: het kampeerweekend kon doorgaan, en was heel geslaagd en gezellig. Ook de inloop met de hulding van de jubilarissen was weer gezellig. Wat de toekomst gaat brengen weten wij nog niet maar toch hebben wij al wat activiteiten gepland. Eens zal deze pandemie toch eindigen. Wat IPA Nederland betreft staat e.e.a. ook op een laag pitje. Natuurlijk gaan de noodzakelijke veranderingen gaan gewoon door. Proberen jonge politiemensen te interesseren voor de IPA is zeker opgepakt en geeft nu al enige voorzichtige positieve resultaten.

Wij, als bestuur van district Nijmegen e.o. zouden het toejuichen wanneer er zich leden melden om een bestuursfunctie te willen bekleden. Voor informatie kunt u bij de huidige bestuurders informatie inwinnen.

Ik wens u allen een gezonde toekomst. Wij doen ons best om voor u weer fijne activiteiten te organiseren. Kijk hiervoor in deze Attentie en de activiteitenagenda.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
44e jaargang nr. 156
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jan Nijburg
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Contactscretaris:

Jaap Heerschop

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

Coverfoto

In dit nummer

- 3** Een terugblik en wat biedt de toekomst
- 7** De dagen op Sicilië
- 11** Blog: baby in nood
- 13** Fietstocht 2022 Distict Nijmegen e.o.
- 13** Wij zoeken
- 15** De Maasheggen
- 19** Blog: een gratis rijles
- 21** De Wanmolen
- 23** Nazomer kampeerweekend 2022
- 26** Suriname deel 2
- 30** Agenda algemene ledenvergadering
- 31** Activiteiten Overzicht

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

De dagen op Sicilië in de voetsporen van de D-day Dodgers of Canada

Tekst en foto's: Jimmy Hilgen

In de vorige IPA Attentie heb ik een artikel geschreven over het project 'Faces of Agira' waarin er meer dan 350 foto's geplaatst zouden worden op de graven van de gevallen Canadezen op Sicilië. In dit artikel een verslag van de hele ceremonie en de dagen op Sicilië in de voetsporen van de D-Day Dodgers of Canada. Ik zal later in dit artikel terugkomen op deze term.

Onze reis begon al vroeg op zondag 7 november 2021 vanaf Schiphol. Na circa twee uur vliegen waren we na een turbulente vlucht geland op Catania Airport. Nadat we onze huurauto hadden opgehaald zijn we naar het kleine gehucht Sferro gereden waar ergens in de middle of nowhere een monument van de 51e Highland Division op een heuvel zou staan. Doordat voorgaande weken op Sicilië nogal nat waren verlopen met overstromingen en aardverschuivingen waren sommige binnenwegen slecht te berijden. Hierdoor konden we niet bij het monument komen en hebben we het wel zien staan van pak 'm beet twee kilometer afstand. Een kleine teleurstelling, maar goed we waren nog maar net op het eiland en nadat we in een kudde schapen op de weg vast kwamen te staan maakte dit al weer veel goed.

Door naar Regalbuto en Agira. Plaatsnamen die u allen niet veel zullen zeggen, maar dit waren in de Tweede Wereldoorlog belangrijke plaatsen die de Canadese 1e Infanterie Divisie in moest nemen. Wat mijn maat Tjarco Schuurman en ik zelf erg leuk vinden om te doen is een 'toen en nu' foto maken. Aan de hand van de oude foto's uit de Tweede Wereldoorlog proberen we de exacte plaats terug te vinden hoe die er tegenwoordig bij ligt. We proberen de foto dan ook van dezelfde plek te nemen zoals dit ook in 1943 was. In Regalbuto en Agira hadden we dus enkele van deze plaatsen die we wilden bezoeken. Na Regalbuto door naar Agira Canadian War Cemetery. Zelf was ik hier al meerdere keren geweest, maar Tjarco niet. Voor hem was dit een plaats waar hij natuurlijk veel over gehoord en gelezen had, maar nu was hij er echt. Dit maakte wel wat emotie los.

Omdat we toch al vroeg opgestaan waren zijn we via de plaatsen Assoro en Leonforte naar Enna gereden waar ons hotel was.

Maandag 8 november moesten we alweer vroeg opstaan, want dit zou de dag zijn dat we onze foto's zouden plaatsen voor de grafstenen van de mannen van Agira. Deze hadden we thuis allemaal geplastificeerd en voorzien van een latje zodat de foto goed in de grond gezet kon worden. In Leonforte moesten we onze Siciliaanse vrienden Salvatore en Santino ophalen waarmee we op Facebook al in contact gekomen waren. Nadat we kennis hadden gemaakt met de Siciliaanse gastvrijheid en een stevig bakkie espresso en een lokale zoetigheid zijn we naar Agira Canadian War Cemetery gereden. Hier aangekomen kregen we nog wat hulp van lokale Sicilianen Mario (Italiaanse gepensioneerde generaal en docent) en Vittorio (lokale historicus gespecialiseerd in de Tweede Wereldoorlog in zijn stadje Valguarnera). Tjarco had de

soldaten begraven welke uit de noordelijke delen van Canada komen dus hebben we deze vervangen door een Native Canadian en de enige Nederlander die gesneuveld is in Canadese dienst; Sergeant Ted Kroon uit Hillegom. Ted Kroon had als seingever bij de Nederlandse Marine gediend voor de oorlog en is daarna geëmigreerd naar Canada. Hier werd hij seingever (Signalman) bij het Royal Canadian Corps of Signals. Hij sneuvelde twee dagen na de landingen op Zuid Sicilië nadat hun vrachtwagen door de Duitse Luftwaffe werd aangevallen en er gelijk vijf doden en zeven gewonden onder de Signalmen vielen.

drone de lucht ingestuurd om schitterende beelden te maken vanuit de lucht. Het plaatsen van de foto's was een hele operatie en thuis hadden we ze allemaal al op de juiste volgorde gelegd zodat het gemakkelijker zoeken was.

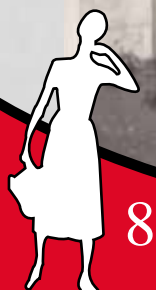
Dinsdag 9 november 2021 was een spannende dag voor ons. We moesten ons in een driedelig pak hijsen en een stropdas omdoen (altijd handig een schoonvader die dat van te voren had gedaan). De spanning bij ons liep toch wel aardig op, omdat we voor een publiek de namen moesten voordragen. Helaas kregen we te horen dat men ervoor had gekozen de ceremonie te verplaatsen naar de sporthal in Agira aangezien de kans op extreem weer te groot was. Het was die ochtend ook extreem mistig met zeer slecht zicht en de afgelopen dagen hadden we erg vreemd weer gehad met dikke mist, onweer en regen.

Na circa twee uur hadden we meer dan 350 foto's voor de grafstenen geplaatst. Ondertussen waren ook twee hoveniers van de Commonwealth War Graves Commission op de begraafplaats gekomen die daar het vaste onderhoud doen. Zij gingen aan de slag om de begraafplaats er tip top in orde uit te laten zien. De hoveniers kwamen naar ons toegelopen en vertelden ons in het Italiaans dat ze hier al jaren werkzaam waren, maar dat de graven voor het eerst een gezicht kregen. Ze gaven hierbij met een handgebaar aan dat dit erg emotioneel voor hen was. Na het plaatsen was het tijd om met de Siciliaanse vrienden uit eten te gaan in een lokaal restaurant.

Met de Canadese filmploeg zijn we toch voor de ceremonie naar de begraafplaats gereden, want ze waren erg benieuwd hoe het geworden was. Het enige wat ze uit konden brengen toen ze alle foto's zagen staan was; WAUW! Tussen de filmploeg zaten ook een aantal ex militairen uit het Canadese leger die gediend hadden in de eenheden die daar gevochten hadden zoals de Hastings and Prince Edward Regiment en het Princess Patricia's Canadian Light Infantry. Zij waren erg geroerd bij het zien van alle foto's en er zijn diverse scènes opgenomen voor de documentaire van documentairmaker Roger Chabot die in 2023 bij de 80-jarige herdenking in Canada zullen worden uitgezonden. We vertelden de filmploeg ook van de ontmoeting met de hoveniers en zij wilden hen uit de grond van hun hart bedanken voor het onderhoud wat zijn plegen daar. Kortom de ochtend begon al emotioneel. Daarna was het door naar de sporthal in Agira. We werden op de hoek van de straat al door de Polizia Municipal (gemeentepolitie) opgewacht en onder politie escorte

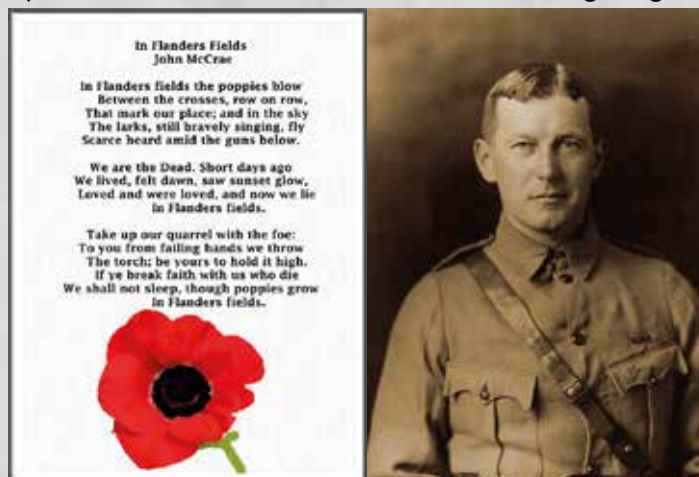
In de avond in ons hotel hebben we samen met de Canadese filmploeg, die daar ook was om Operation Husky te filmen, de dag van de herdenking besproken. Er zat een kans in dat de herdenking verplaatst zou worden naar een sporthal in Agira aangezien de weersvoorspellingen niet al te best waren. Voor de dinsdag was een code oranje afgekondigd door het Italiaanse meteorologische instituut dus dat belofde niet veel goeds.

Onze taak op de dinsdag was een zogenaamde Roll Call te doen; het oplezen van de namen van 1 soldaat uit elke Canadese provincie. Op Agira liggen echter geen

naar de sporthal gereden. Bij binnenkomst bleek dat niets nog goed opgezet was door de Sicilianen en dat we nog het nodige werk moesten verrichten om de geluidsinstallatie goed te laten functioneren en de foto's van de Canadezen voor de Roll Call op een scherm te tonen. Gelukkig was het na enig oponthoud geregeld en konden we beginnen met de ceremonie. Vanuit de regio waren diverse schoolklassen gekomen, enkele hoge militairen van het Italiaanse leger, Canadese hoogwaardigheidsbekleders, de filmploeg van Roger Chabot, de lokale Carabinieri chef en een complete militaire kapel.

Tjarco en ik hebben om en om een naam voorgedragen

(met de nodige spanning in onze stemmen) en uiteindelijk hebben we de klus geklaard! Door twee Siciliaanse scholieren werd het gedicht 'In Flanders Fields', een gedicht van de Canadese legerarts John Mc Crae uit WO I, voorgedragen en de hele ceremonie werd door de militaire kapel uit Messina afgesloten met de Italiaanse en Canadese volksliederen en natuurlijk 'The Last Post'.

De rest van de dagen hebben we veel plaatsen bezocht waar de Canadese 1e Infanterie Divisie was geweest vanaf de landingsstranden in Pachino tot de gevechten rond plaatsen als Valguarnera, Assoro, Leonforte, Agira en Regalbuto. Kortom in vier dagen tijd veel gezien en gedaan en de planning is dat we in maart 2022 voor een week naar het eiland gaan om verhalen te gaan verfilmen voor onze stichting D-Day Dodgers.

En dan had ik in het begin nog beloofd om terug te komen op de term D-Day Dodgers.

Er bestaat een gerucht dat Lady Astor, lid van het Britse parlement, deze term voor het eerst publiekelijk heeft gebruikt nadat zij een brief van een gedesillusioneerde D-Day Dodger uit Italië had ontvangen waarbij Lady Astor hen schoffeerde. De mannen die vochten in Italië hadden sterk het gevoel ernstig ondergewaardeerd te worden nadat de landingen op de stranden van Normandië hadden plaatsgevonden op 6 juni 1944 ook wel bekend als D-Day. Alle media aandacht en goederen en voertuigen gingen naar deze kant van Europa en men moest het in Italië stellen met minder; minder voertuigen, minder troepen enzovoorts. Men besepte echter niet welke verschrikkingen

de mannen in Italië hadden moeten doorstaan met alle natuurlijke barrières zoals het bergachtige terrein, de snel stromende rivieren. Dit waren perfecte omstandigheden voor de sterke Duitse troepenmacht en dat waren niet de minste; het Duitse parachutistenkorps... Het lied D-Day Dodgers is sarcastisch geschreven in november 1944 door Lance Sergeant Harry Pynn op de tune van Lili Marlene en hieronder drie coupletten:

*"We're the D-Day Dodgers out in Italy
Always on the vino, always on the spree.
Eighth Army scroungers and their tanks
We live in Rome – among the Yanks.
We are the D-Day Dodgers, over here in Italy.*

*We landed at Salerno, a holiday with pay,
Jerry brought the band down to cheer us on our way
Showed us the sights and gave us tea,
We all sang songs, the beer was free.
We are the D-Day Dodgers, way out in Italy.*

*The Volturno and Cassino were taken in our stride.
We didn't have to fight there. We just went for the ride.
Anzio and Sangro were all forlorn.
We did not do a thing from dusk to dawn.
For we are the D-Day Dodgers, over here in Italy."*

Als afsluiting van ons onvergetelijke avontuur op Sicilië hebben we samen met de Canadezen en Italianen afgesproken om voor de 80-jarige herdenking in 2023 van Operation Husky alle foto's van de mannen bij elkaar te verzamelen. Inmiddels zijn we aardig op weg met hulp van de juiste mensen in Canada. Mocht u geïnteresseerd zijn naar de vorderingen, we zijn te volgen op de volgende Facebook pagina's: Agira Canadian War Cemetery, Faces of Agira/Volti di Agira en D-Day Dodgers. Op de verschillende pagina's worden bijna op dagelijkse basis nieuwe items gepost. Tevens is de stichting D-Day Dodgers ook binnenkort een feit waarvoor we bezig zijn een databank van alle omgekomen Canadezen in Italië op te richten.

Blog

Baby in nood

Geschreven door agent Lisa

Bron: Politie NL

Direct doen we de sirene en blauwe lampen aan en kijken elkaar aan. We weten allebei wat we misschien gaan aantreffen en denken: dit willen we niet. Terwijl we heel snel die kant op rijden maken we een plan, een taakverdeling en bereiden ons voor op wat we wellicht straks moeten gaan doen. Als we de straat in rijden worden we direct gewenkt door een kraamhulp die in de deuropening staat. Ze leidt ons naar binnen in een woning waar we een pasgeboren baby'tje op de bank zien liggen en een moeder die net bevallen is. Ook zien we de kersverse vader die in tranen is. De moeder is nog bezig met de nageboorte. Het baby'tje is een meisje van slechts tien minuten oud. Ze heeft gelukkig wel een hartslag, maar haar longen doen niet wat ze moeten doen. Het kindje is blauw en ze ziet er erg naar uit. Ik loop direct naar de verloskundige toe, die druk bezig is om het kindje te beademen. Ik zie dat de verloskundige in tweestrijd is. Ze wil het kindje redden, maar moet ook de moeder nog helpen. Ik bied aan om de beademing van de pasgeborene over te nemen en de verloskundige is zichtbaar opgelucht.

En daar zit ik dan, bij zo'n klein schepseltje die niet zelfstandig ademhaalt. Het is best lastig om zo'n klein kindje goed te beademen en ik focus me daar volledig op. Na een poosje, het voelt als een half uur, hoor ik gestommel en komt er een heel leger aan ambulancepersoneel binnen. Ik ga door met beademen tot zij het van mij over nemen en dan kan ik even afstand nemen. De moeder is inmiddels enigszins aangekleed en vader staat er wat radeloos bij. Ook hij is in tweestrijd, hij wil wat doen maar heeft geen idee wat. Mijn collega loopt naar hem toe, ondersteunt hem en geeft de man wat praktische tips over wat er allemaal gaat gebeuren en hoe hij hierin wat kan bijdragen. De vader is mijn collega dankbaar dat hij wat tastbaars kan doen. Even later landt de traumahelikopter en wordt het baby'tje klaargemaakt voor vervoer. Het is prachtig om te zien hoe voorzichtig het ambulancepersoneel met het kindje omgaat. Ze leggen het meisje zelfs nog even bij haar

moeder. Dan is het echt tijd om te gaan. De ambulance gaat met spoed naar het ziekenhuis met het kindje. Moeder wordt razendsnel opgelapt zodat zij er achteraan kan. De vader mag met de moeder mee in de ambulance. En dan is alle chaos ineens voorbij. Wij checken of de woning goed wordt afgesloten en dan gaan wij ook weer verder. Ik rijd eerst naar huis, waar ik mijn dochter een dikke knuffel geef. Daar komen de eerste tranen. Daarna gaan we terug naar het bureau om even bij te komen. Alle collega's wachten op ons en steunen ons na deze moeilijke melding. Het is fijn om even alles van ons af te praten en de emotie even helemaal te kunnen laten gaan. Als ik na de dienst naar huis ga, voel ik me iets beter, maar de gebeurtenis blijft door mijn hoofd gaan. Zo'n klein meisje dat nu al zo hard moet vechten. En dan haar ouders. Wat zo'n fijne en bijzondere gebeurtenis had moeten zijn verandert ineens in een nachtmerrie.

De volgende dag word ik door een collega gebeld. Het meisje heeft de nacht gehaald. Het blijkt dat ze een longinfectie heeft. Ze moet met haar moeder zeven dagen in het ziekenhuis blijven, maar ze gaat het redden. Wat een goed nieuws. Een collega regelt een kraamcadeautje, zodat mijn collega en ik dit binnenkort samen kunnen langsbrengen. Want dit kindje zullen wij niet snel vergeten.

Enkele weken later gaan mijn collega en ik samen bij het kindje en de moeder langs met het cadeautje. Direct als we binnen worden gelaten worden we overladen met bedankjes en vragen over hoe alles is gegaan tijdens die melding. Het mooiste bedankje zien we even later; het baby'tje ligt kerngezond in de armen van haar moeder. Het meisje is lekker aan het brabbelen en heeft een gezonde kleur. Haar moeder vertelt dat ze er waarschijnlijk helemaal niets aan overhoudt.

Wat een prachtig nieuws!

Fietstocht 2022 district Nijmegen e.o.

met 'gewone fietsen' zonder problemen mee kunnen komen. Het startpunt is nog niet geheel bekend, maar wordt ofwel Sambeek of Vortum-Mullem, beide plaatsen zijn gelegen net ten zuiden van Boxmeer. De juiste vertrekplaats wordt te zijner tijd, aan hen die zich hebben opgegeven, bekend gemaakt. Wij verwachten dan ook dat zij die met ons mee willen zich ruim van te voren opgeven omdat er voordien wat afspraken met derden moeten worden gemaakt. Wij gaan er uiteraard vanuit dat tegen die tijd de 'coronamaatregelen' zodanig zijn versoepeld dat een en ander door kan gaan. Mocht het onverhoopt zo zijn dat de tocht niet kan doorgaan dan zal ook een bericht worden gegeven aan hen die zich hebben opgegeven.

Op zaterdag 30 april 2022 willen wij jullie een fietstochtje aanbieden. De start zal zijn om 12.30 uur. We gaan door ons mooie gebied 'De Maasheggen' gelegen tussen Boxmeer en Maasbree. Daarbij gaan wij ook langs het Oorlogs- en Verzetsmuseum in Overloon om daarna via enkele bosgebieden terug te keren naar de startplaats. Wij gaan jullie in het begin een kopje koffie of thee aanbieden met een plaatselijke lekkernij. Ook onderweg zullen wij een keer stoppen om met een kleinigheidje de smaakpapillen gunstig te stemmen en de benen een beetje rust gunnen.

Er wordt een mooie route uitgezet van circa 35 kilometer. Wij als organisatie zijn, overigens bewust, niet in het bezit van fietsen met elektrische ondersteuning. De snelheid wordt daarom zodanig gehouden dat ook anderen

Het zal zeker een mooie route zijn door de 'Maasheggen' met hopelijk een zonnige dag.

Deze activiteit staat ook open voor deelnemers uit de andere oostelijke districten.

Opgeven bij:

Dick Beerens:

evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl

of

Adrie Daniëls:

4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

Wij zoeken

Wij zijn op zoek naar een IPA-lid van ons district die ons bestuur wilt komen versterken. Zij/hij zal de komende tijd ambulante zijn, dus geen vaste taak hebben, maar kan proeven aan de prettige sfeer binnen ons bestuur. Wie wilt ons komen versterken? Veel werk betekent een bestuursfunctie niet; dus wie gaat ons team versterken?

Voor vragen en/of informatie kunt u contact opnemen met Jan Eijkemans, voorzitter of Martin van der Putten, secretaris. Mailadressen staan in deze Attentie in de colofon.

De Maasheggen

Tekst: Jan Eijkemans

Foto's: Wikipedia

De keten van natuurgebieden aan de rivier de Maas en gelegen tussen de plaatsen Vierlingsbeek (Noord-Brabant) en Batenburg (Gelderland) vormen samen het landschap 'Maasheggen'. Het is het enige Nederlandse Unesco biosfeergebied. Het landschap heeft een mozaïek van heggen, weides, drinkpoelen en oude knotbomen. Er wordt in het gebied gewerkt, gewoond en gerecreëerd en is het toneel van allerlei ontwikkelingen op het vlak van wonen, werken, duurzame landbouw, natuurontwikkeling

en ruimte voor de rivier. Ook de geschiedenis wordt hier gekoesterd. Ieder jaar vindt er het Nederlands Kampioenschap Maasheggenvlechten plaats. Het Maasheggenvlechten is een eeuwenoude traditie waarbij de deelnemende teams tientallen meters meidoornhaag vlechten.

In de provincie Noord-Brabant zijn de Maasheggen het best bewaard. Aan de overzijde van de Maas bij de plaatsen Bergen, Gennep, Mook en Middelaar, Heumen en Wijchen wordt dit landschap ernstig bedreigd. Grote delen van de Maasheggen, circa 191 ha zijn eigendom van Staatsbosbeheer en bestaat uit delen genoemd 'Bergjes', Oeffelter Meent en 'Middelsteegsche Weiden'. De 'Oeffelter Meent' is het meest noordelijke deel van de Maasheggen en de naam verwijst naar gemeenschappelijke weidegrond terwijl de 'Middelsteegsche Weiden' bestaat uit weilanden die omzoomd zijn door meidoorn- en sleedoornheggen. Daar zijn nu moerasgebieden wat voorheen kleiputten waren. Het gehele gebied van de Maasheggen is verdeeld in een groot aantal kleine stukken land die gescheiden of omzoomd zijn door heggen. Mede dat het gebied aan de Maas ligt is de naam van het gebied Maasheggen. Het is een eeuwenoud landschap en uniek

in West-Europa en vormt een bijzonder ecosysteem. Zeldzame planten- en diersoorten komen er voor zoals dassen, daarnaast vormen de heggen voor vele vogelsoorten een uitstekende broedplaats.

In het boek 'De Bello Gallico' schreef Julius Caesar al over de wijze hoe de bewoners hun landbouwgrond afscheidden door de ineengevlochten meidoor- of sleedoornheggen. Het ergerde hem ook omdat de heggen als het ware een muur vormden waardoor hij met zijn leger moeilijk doorheen kon. Het gebied ademt geschiedenis. Het huidige Cuijk was in de Romeinse tijd een belangrijke nederzetting namelijk het vroegere Ceulum. In de Romeinse tijd lag er langs de Maas een drukke verkeersroute van Tongeren en Maastricht naar Nijmegen. Deze weg heeft eeuwenlang dienst gedaan. Van Maashees tot Cuijk loopt de Via Valentiniana, een fietsroute van circa 65 km, dat grotendeels de route van de voormalige Romeinse Weg volgt. Daarnaast is er het Klooster Sint Agatha, het oudste nog bewoonde klooster van Nederland in het gelijknamige dorp. In 1371 vestigden zich enkele Kruisheren in Sint Agatha en bouwden het enige Nederlandse klooster dat sinds de middeleeuwen is blijven bestaan. Na de bloeiperiode in de 15e eeuw brak voor het klooster een zware tijd aan tijdens de Reformatie en de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648). Mede door de steun van de Prinsen van Oranje wisten de Kruisheren

met vallen en opstaan te overleven. Maar er brak rond 1850 een nieuwe bloeitijd aan: n.l. het Rijke Roomse Leven. Het klooster kon deels herbouwd worden. De oudst bewaard gebleven delen zijn: de kloosterkerk, de pandgangen, de kelders en de muren die om het hele kloostercomplex staan. Sinds 2006 is in een deel van het klooster het Erfgoedcentrum Nederlands Kloosterleven gevestigd. Dit centrum bewaard de archieven, boeken en voorwerpen van ruim 100 orden en congregaties. Binnen de kloostermuren ligt één van de best bewaarde kloostertuinen van Nederland die is aangelegd vanaf de 18e eeuw. De tuin is tussen zonsopgang en zonsondergang te bezoeken.

Tijdens de Reformatie was het Boxmeerse Kasteel een toevluchtsoord voor de rijke katholieken. Het is een van oorsprong 13-eeuws kasteel en ligt op een voormalig eiland aan de Maas. In 1568 werd het kasteel door de Spanjaard Alva verbeurdverklaard en werd er een koninklijk garnizoen gelegerd.

In 1897 werd het kasteel verkocht aan de zusters van Julie Postel, die op het terrein een ziekenhuis vestigden. Thans is er het huidige woonzorgcentrum 'Sint Anna' gevestigd. In het souterrain in het oude deel van het kasteel is een kasteelmuseum gevestigd. Tot het eind van de 18e eeuw werd de Heerlijkheid Boxmeer bestuurd door leden van de adellijke families Van den Bergh en later Von Hohenzollern-Sigmaringen.

De lijfspreuk van de zusters van Julie Postel is 'Spes Nostra' (Onze Hoop).

Blog

Een gratis rijles?

Geschreven door agent Richard

Bron: Politie NL

Ik heb zondagochtenddienst.... Kalm aan, bakkie koffie doen. Ik ben net van plan om de dienstauto's eens gronding na te lopen, als er een melding binnenkomt: heterdaad diefstal van een auto bij een pompstation.

Ik spring in de dienstauto en haast mij naar de plek, ondertussen luisterend naar de informatie van de centralist via de porto. De gestolen auto blijkt een lesauto te zijn, met een opvallende reclametekst op het dak en uiteraard een duidelijk zichtbare "L". Nou, dat maakt het zoeken natuurlijk een stuk gemakkelijker.

Wat was er gebeurd? De rij-instructeur had getankt en was de tankshop ingelopen om af te rekenen. Ondertussen had hij de motor van zijn lesauto stationair laten draaien... De dief zag zijn kans schoon, stapte in en reed er vandoor. De rijsschoolhouder bleef verbijsterd achter toen hij zijn auto bij het pompstation zag weggrijden terwijl hij binnen stond af te rekenen. Voor mij is het nu een kwestie van een plek uitzoeken, waarvan ik denk dat de lesauto voorbij zou moeten komen rijden. Ik neem mijn positie in en wacht. En inderdaad, nog geen minuut later zoekt de lesauto voorbij. Enigszins verbaasd zie ik dat de lesauto netjes stopt voor het verkeerslicht. Het onderdeel 'wachten voor een rood verkeerslicht', kan hij afvinken. Maar goed, betaald is er niet voor deze les, en het nemen van rijlessen zonder instructeur is niet de bedoeling, dus plaats ik mijn dienstauto achter de lesauto, en schakel het bord: 'Stop politie' in. Overtuigd van zijn eigen rijkunsten, besluit de dief er een soort van voortgezette rijopleiding van te maken. Hij rijdt door rood en hij verhoogt zijn snelheid aanzienlijk. Ik schakel zwaailicht en sirene in en zit hem op de hielen. Het volgende verkeerslicht dat wij naderen staat ook op rood, maar de lesauto rijdt opnieuw met

hoge snelheid door. Vanuit mijn ooghoek zie ik van rechts een man op een fiets aan komen rijden. Ik houd mijn adem even in, dit gaat bijna verkeerd. Op een haar na mist de lesauto de man op de fiets. De man in de lesauto neemt nu onverantwoorde risico's en gaat steeds roekelozer rijden. Vlak voordat ik de achtervolging af wil breken, rijden wij op een tweebaansweg, waarbij er op dat moment geen overig verkeer is. Ik zie nu kans om naast de lesauto te komen. Ik druk mijn dienstauto tegen de lesauto aan en duw hem aan de kant, de berm in. Het heeft veel geregend de laatste tijd en de berm is erg drassig. Na een paar meter staat de lesauto tot aan zijn bodemplaat vast in de berm. Ik stap uit en hoor dat de man nog probeert om de lesauto uit de modder te rijden, de wielen van de auto draaien hard rond, maar tevergeefs. De man heeft alle portieren vergrendeld en lijkt geenszins van plan uit te stappen. Dus probeer ik de autoruit aan de bijrijderskant in te slaan met mijn handboeien, maar het glas blijkt te sterk. 'Alles kan kapot' heb ik wel eens gehoord, en schoenmaat 45 bleek echt te veel voor de ruit. In duizenden stukjes spat het uiteen. Ik wurm mijzelf de auto in en draai de sleutel uit het contact.

Maar zelfs nu nog weigert de verdachte elke vorm van medewerking. Na enige tijd lukt het toch de man uit de auto te krijgen en hem naar het politiebureau over te brengen. De man blijkt ook nog eens geen rijbewijs te hebben. Hij mag zich later verantwoorden bij de rechter, voor diefstal van een auto en artikel 5 van de Wegenverkeerswet. Ondertussen heeft de man de nodige bekeuringen ontvangen

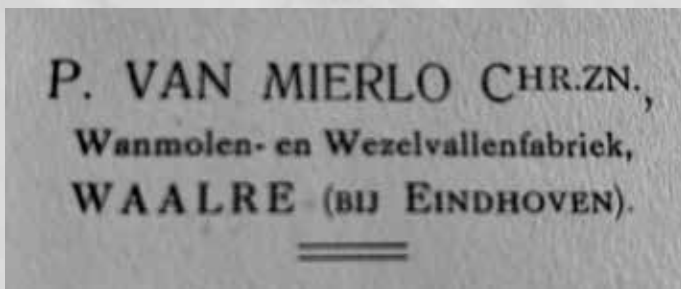
Gewoon een rijles boeken was beduidend goedkoper geweest.

De Wanmolen

Tekst: Jan Eijkemans

Foto's: uit familie-album Van Mierlo

Iedereen kent wel de uitdrukking: 'Het kaf van het koren scheiden'. Maar waar komt deze uitdrukking nu vandaan? Die komt uit de 17e eeuw wanneer er een machine, de wanmolen, is ontwikkeld die het voor de boeren mogelijk maakte om (letterlijk) de kaf van het koren te scheiden. De overgrootvader van mijn vrouw was in de 19e eeuw een van de fabrikanten van wanmolens, maar ook van wezelklemmen

Hoe ging het wannen in z'n werk?

Door met een handzwengel een schoepenrad te laten ronddraaien werd de lucht verkregen. Het schoepenrad

was bevestigd in een gesloten verticale trommel en door het draaien van het schoepenrad ontstond een luchtstroom. Het graan valt vanuit een voorraadbak langzaam naar beneden, terwijl het kaf wordt weggeblazen. In latere tijd werd de wanmolen ook uitgerust met schudzeven of trijzels (korenzeef). Hierdoor eveneens ook de onkruidzaden verwijderd konden worden. Op zijn beurt weer werden de zeven geschud met een houten klopper en later met een nokkenas. Weer later werd er voor de overbrenging van het schoepenrad op de zwengel een groot tandwiel geplaatst dat op zijn beurt weer een klein tandwiel op het schoepenrad aandreef, waardoor het schoepenrad sneller kon ronddraaien.

De eerste wanmolen in Nederland ontstond in de 17e eeuw maar had een voorloper in China. Het zogenaamde wannen met een wan is de oudste methode voor het scheiden van de graankorrels van het kaf en andere onkruidzaden. Maar ook hier stond de voortuitgang niet stil en later werd dit vervangen door een met de hand bediende wanmolen.

IPA Nijmegen e.o. Nazomer kampeerweekend 2022

IPA Nijmegen organiseert voor de 7de keer een nazomer kampeerweekend voor IPA leden.

Het weekend staat gepland van vrijdag 23 september tot en met zondag 25 september 2022. Het weekend wordt gehouden op vakantiepark 'De Oude Molen', Wylerbaan 2a, 6561 KR Groesbeek, <https://oudemolen.nl/>

De kosten voor dit weekend bedragen € 98,00 per equipe van 2 personen en € 66,00 per equipe van 1 persoon. Dit is inclusief:

* **Overnachting voor 2 personen / 1 persoon met kampeermiddel, elektra en auto.**

De kosten voor de comfortplaats, veld B, zijn als volgt (op basis van minimaal 2 nachten): € 15,25 per nacht per equipe, exclusief servicekosten à € 1,70 per persoon per nacht (incl. toeristenbelasting). De prijs is inclusief gebruik van stroom, water en sanitaire voorzieningen. Ook zijn eventuele huisdieren bij de prijs inbegrepen.

Hetzelfde nachttarief wordt gehanteerd wanneer deelnemers eerder aankomen, of langer willen blijven (1 of 2 nachten). Deze extra overnachtingen en eventueel andere faciliteiten op de camping dient u zelf af te rekenen met de campingeigenaar.

* **Vrijdagavond een eenvoudig 3 gangen menu.**

Er is, net zo als vorige jaren, weer een keuzemenu met als hoofdgerecht een optie voor vlees, vis of vegetarisch. Graag horen we dan wel een week voor aankomst wat de keuzes zijn per persoon (in verband met inkoop van producten).

* **Zaterdag een compleet Chinees buffet.**

Kosten die daar bovenop komen:

* Verder geldt voor dit weekend: 'American Party' met 'BYOB' = Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle. oftewel, zelf zorgen voor je ontbijt, (2 x) lunch, je eigen drinken (koffie, thee, bier, frisdrank, wijn, sterke drank, enz.) en versnaperingen voor tussendoor.

Betaling: over maken op rekeningnr.: **NL 97 RABO 0155 746 456 t.n.v. Penningmeester district Nijmegen.**

BETALEN IS DEELNEMEN: bij afzeggingen na 10 september 2022 worden de gemaakte onkosten in rekening gebracht.

Het weekend ziet er globaal uit:

***Vrijdag 23 september 2022:**

Aankomst vanaf ong. 13.00 uur met het in ontvangst nemen van de welkomtas.
Welkomstborrel 17.00 uur en 3 gangen menu 18.00 uur.

***Zaterdag 24 september 2022:**

Vrij programma, met TIPS voor de liefhebbers, kijk daarvoor in de welkomtas.
Zaterdagborrel 17.00 uur en Chinees buffet om 18.00 uur.

***Zondag 25 september 2022:**

10.00 uur drinken we samen nog een kopje koffie (zelf verzorgen).

WAT IS ER o.a. TE DOEN IN EN OM GROESBEEK:

- Diverse fiets- en mountainbikeroutes en de befaamde draisine
- Wandelroutes in en om Groesbeek, maar ook prachtige boswandelingen, nordic-walking-routes, een zeer interessante stadswandeling in Nijmegen of fietsen langs The Liberation-route.
- Wijnchateau 'De Heikant', Wijnhoeve 'De Colonjes', Wijnhoeve 'De Plack'.
- Archeologisch Park Xanten, Romeins openluchtmuseum.
- Das en Boom in Beek-Ubbergen, instelling voor natuurbehoud.
- Fietsverhuur Ben Mey, uw fiets kan zelfs bij de camping worden afgeleverd.
- Huiskamer restaurant 'Oortjeshikken', genietend van een kopje koffie, uitzicht over de Ooijpolder.

MUSEA IN DE OMGEVING:

- Vrijheidsmuseum Groesbeek (naast de camping gelegen).
- Afrikamuseum Berg en Dal, Museum 'Oriëntalis' Heilig Landstichting, 'Velorama' fietsmuseum Nijmegen.
- Natuurmuseum Nijmegen, Valkhofmuseum Nijmegen, Brouwerij de Hemel Nijmegen, Stratenmakerstoren Nijmegen.
- Museum 'Pithos' Nijmegen, Museum 'Kasteel Moyland' Duitsland, 'Katharinenhof' Duitsland

Extra info:

Een caravan of chalet huren bestaat ook tot de mogelijkheden, kijk daarvoor op de site van de camping.

Opgave bij:

Brugt Peper tot uiterlijk 10 september 2022, middels e-mail: familiepeper@hotmail.com, tel: 06-20991487.

IPA Nijmegen e.o. ziet jullie aanmelding graag tegemoet en tot ziens in Groesbeek.

Jodensavanne (2)

Tekst: Jan Eijkemans

Foto's: Wikipedia (Publiek Domein)

De terugval

In de hoogtijdagen kon men niet bevroeden dat Jodensavanne geen blijvende vestiging van de Joden in Suriname kon zijn. In 1712 tijdens de inval van de Franse admiraal Cassard, die een enorme brandschatting eiste voor de plunderingen van de plantages, waren het vooral de welgestelde Joden die een belangrijk deel van de brandschatting moesten opbrengen. Daardoor verdwenen enorme hoeveelheden suiker, contant geld, suikermolens en vele slaven als buit waar deze Cassard mee verdween. Het zal duidelijk zijn dat de ontreddering groot was en men is die dan ook nooit helemaal te boven gekomen. Daarnaast kan het bankroet van het Amsterdamse Handelshuis Dietz in 1773 mede als een van de oorzaken van de achteruitgang van de Joden in Suriname worden beschouwd. De waardevermindering van het rietsuiker door vervanging door de bietwortelsuiker was eveneens een belangrijke oorzaak.

Met de opkomst van Paramaribo vertrokken tal van bewoners van Jodensavanne naar deze stad om zich daar te vestigen. Als eerste vertrokken de beter gesitueerde Joden om in Paramaribo een renteniersbestaan te gaan leiden of begaven zich in de handel. De geïsoleerde positie van Jodensavanne was mede een oorzaak van het wegtrekken. Op den duur leefden er nog maar een handvol arme

gezinnen. Zij trachten het hoofd boven water te houden door handel te drijven met de officieren en soldaten die het Cordonpad bezetten. Omdat vele huizen onbewoond waren vervielen deze door gebrek aan onderhoud. Alleen op de Joodse feestdagen kwamen de Joden in grote getale naar de Jodensavanne. Met name op de ouderen had de Jodensavanne, door de in de gewijde grond begraven voorouders, een sterke aantrekkingskracht. Daarom werd Jodensavanne ook wel 'Jerusalem aan de rivier' genoemd. De uitzondering van het verval was echter de synagoge, inmiddels al een eeuw oud, werd voor zover mogelijk toch regelmatig onderhouden. Uit de jaren 1824 en 1825 zijn vrij uitvoerige documenten gevonden waarin sprake is van omvangrijke dakherstellingen en nieuwe ramen werden aangebracht in de gevel aan de westzijde. Voor het interieur werd toen aandacht besteed voor de opdracht tot het maken van een nieuwe 'Boek Mozeskast' en een regentenbank.

In de achttiende eeuw bereikte de bloei van de gemeenschap rond Jodensavanne een hoogtepunt. Velen waren aangesloten bij een loge van de Vrijmetselarij. In 1832 werd Jodensavanne vrijwel geheel door brand verwoest. Het was toen al, zoals reeds geschreven, grotendeels verlaten.

Honderd jaar Synagoge

Op 12 oktober 1785 stond Jodensavanne weer in het middelpunt van het nieuws in de kolonie, die dag werd er in verband met het honderdjarig bestaan van de synagoge feest gevierd. Eigenlijk had het feest plaats moeten vinden één dag eerder dan men had bedoeld. De reden was dat de belangrijkste gast, gouverneur Wichers, op die dag ziek was.

Tweede Wereldoorlog

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd bij Jodensavanne een barakkenkamp gebouwd, Kamp Jodensavanne, dat in september 1942 in gebruik werd genomen tot 15 juli 1946. Hier werden 146 als onverzoenlijken aangemerkte geïnterneerden ondergebracht die afkomstig waren uit Nederlands-Indië, overwegend leden van de Indische NSB en enkele bij het uitbreken van de oorlog in Indië wonende Duitsers, voornamelijk leden van de NSDAP.

Na de oorlog

Nadat in 1967 de TRIS het gebied had ontdaan van begroeiing ontwikkelde architect Tjin A Djie in 1971 een plan voor het beheer van Jodensavanne. Op 11 oktober van dat jaar werd de Stichting Jodensavanne (SJS) opgericht. Twee jaar later (1973) werd het terrein schoongemaakt. De resten van de synagoge werden beschermd en er werd een bezoekerscentrum gebouwd. Tijdens de Binnenlandse Oorlog kon het gebied niet worden beheerd, omdat het in betwist gebied lag. De restanten verdwenen weer onder het oerwoud. In 1999 werd het gebied opnieuw schoongekapt.

Na de binnenlandse oorlog werd Stichting Jodensavanne heropgericht en stond tot in 2009 onder leiding van Guido Robles. De stichting conserveert en onderhoudt Jodensavanne, dat sinds 2009 tot Nationaal Monument is benoemd en bij wet wordt beschermd. Het beheer gebeurt in nauwe samenwerking met het inheemse dorp Redidoti, dat op korte afstand is gelegen van de monumenten. Zowel Jodensavanne als de begraafplaats Cassipora zijn toegankelijk voor bezoekers.

Werelderfgoed

Jodensavanne staat al sinds 1999 op de tentatieve lijst voor Werelderfgoed van de UNESCO. De site heeft een bijzondere universele waarde voor de mensheid. Het is de enige plaats in de Amerika's waar 17e-eeuwse Joden een autonome nederzetting hebben gehad, waarin vrijheid van godsdienst, rechtspraak en zelfs een eigen militie aanwezig waren. Daarnaast zijn de begraafplaatsen gelegen in het regenwoud van Suriname van ongeëvenaarde klasse en goed geconserveerd.

Kamp Jodensavanne

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren er drie barakken gebouwd op het terrain van Jodensavanne die moesten dienen als interneringskamp voor 146 vermeende aanhangers van de NSB en de nazi's uit Nederlands-

Indië. Zoals in die tijd vaak eufemistisch werd genoemd 'onverzoenlijke' en na de oorlog de 'politieonele acties', waren het met name Nederlanders, Italianen, Hongaren, Tsjechen en Nederlanders met een Duitse achternaam en Indische NSB'ers. Zij waren op 10 mei 1940 in Nederlands-Indië opgepakt. Onder deze groep van 146 'onverzoenlijke' bevonden zich Ernest Douwe Dekker, een achterneef van Eduard Douwes Dekker (auteur en bestuursambtenaar en vooral bekend is geworden door de roman 'Max Havelaar' en 'De koffij-veilingen der Nederlandsche Handel-Maatschappij', Havelaar was vooral bekend onder het pseudoniem Multatuli) en de dienstweigeraar Lo Hartog van Banda. In eerste instantie werden deze 'onverzoenlijke' geïnterneerd op het eiland Onrust en in Ngawi. Gouverneur-generaal Van Starckenborgh van Nederlands-Indië stelde voor de meest gevaarlijken onder hen te interneren in West-Indië (Suriname). De toenmalige Gouverneur Kielstra van Suriname besliste op het verzoek van Van Starckenborgh positief. De gevaarlijke 'onverzoenlijke' werden opgesloten in kooien en met het schip 'Tsisedane' vanuit Soerabaja naar Paramaribo overgebracht waar zij op 21 maart 1942 aankwamen.

Het kamp

Omdat er vertraging was opgetreden bij de aanvoer van de bouwmaterialen kon het kamp pas in September van dat jaar in gebruik genomen worden. Omdat de gevangenen al eerder waren gearriveerd werden zij tot de overbrenging naar Jodensavanne opgesloten in de oude slavenverblijven van het Fort Nieuw-Amsterdam. In het kamp moesten de 'onverzoenlijke' dwangarbeid verrichten in o.a. de houtploeg, de bootploeg en de visploeg. De gevangenen ontvingen geen post en/of voedselpakketten van het Rode Kruis. De hygiënische in het kamp waren erbarmelijk waardoor veel gevangenen dysenterie en malaria opliepen. Als enig arts was aanwezig Lex Schoonheydt, zelf een geïnterneerde en voormalig havenarts van Tanjung Priok (Nederlands-Indië).

Ontsnapping en executies

Wegens werkweigering werd dienstweigeraar Lo Hartog van Banda in 1942 veroordeeld tot eenzame opsluiting in een houten barak van het kamp. Hij dacht dat eenzame opsluiting de beste kansen bood voor een ontsnapping. Samen met een vijftal medegevangenen, Raedt van Oldenbarneveldt, Van Poelje, Stulemeyer en Kraak, plande hij een ontsnappingspoging die moest beginnen met werkweigering en de daarop volgende straf: eenzame opsluiting. Begin november kregen de vijf gevangenen de opdracht om de toiletten van de bewakers met de blote handen te reinigen. Nadat dit door hen werd geweigerd werden zij opgesloten in de houten cellenbarak. Besloten werd in de nacht van 4 op 5 november te ontsnappen. Vanwege zijn verjaardag op 4 november werd Lo Hartog van Banda echter vrijgelaten uit de cel. De andere vier gevangenen ontsnapten zonder Lo

Hartog van Banda, nadat ze een stuk plank uit de achterste cel hadden gezaagd. De vier wilden naar Frans-Guyana echter verdwaalden zij en werden opgepakt. Na te zijn mishandeld werden ze overgebracht naar Paramaribo. Daar werden zij door kolonel Jan Kroese Meyer verhoord. Alle vier werden ter dood veroordeeld waarbij Raedt van Oldenbarneveldt en Van Poelje daadwerkelijk werden doodgeschoten. Vervolgens ketste een geweer van het executiepeleton en kwam de directeur van Fort Zeelandia tussenbeide en stopte de executies. Van de beide geëxecuteerde mannen werd later officieel beweerd dat ze 'op de vlucht' waren neergeschoten. Na de Tweede Wereldoorlog bleek echter dat beide van achteren waren beschoten terwijl ze geboeid waren.

Onderzoek

De kapitein van de Marechaussee en latere hoofdcommissaris van politie in Amsterdam, Hendrik Jan van der Molen, kreeg de opdracht om dit incident

te onderzoeken. Stulemeyer, een van de deelnemers van de ontsnapping, verklaarde later dat de vluchters hadden geweigerd om oude joodse graven te openen om te zoeken naar kostbaarheden.

Naar Nederland

Na de bevrijding wist de Nederlandse regering niet goed wat ze met de geïnterneerden aan moest. Formeel vielen ze onder de regering van Nederlands-Indië maar die had feitelijk opgehouden te bestaan. Ten slotte werd besloten hen naar Nederland over te brengen en kwamen de gevangenen van Kamp Jodensavanne op 15 juli 1946 pas vrij. Enige dagen later verlieten deze 'onverzoenlijke' Suriname per schip.

district nijmegen e.o.

Voorzitter

Jan Eijkemans

Van Haapsstraat 6

6525 CC Nijmegen

e-mail: vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Op dinsdag 15 maart 2022 vindt weer de Algemene Ledenvergadering plaats. Deze zal gehouden worden in dorps huis 'De Lier', Koningsweg 12, 6655 AC, Puiflijk., aanvang 20.00 uur.

U ben allen van harte uitgenodigd.

AGENDA

1. Opening door de voorzitter.
2. Vaststellen agenda.
3. Ingekomen stukken.
4. Verslag secretaris.
5. Verslag activiteiten.
6. Verslag redactie Attentie.
7. Financiën: verslag Kascommissie;
 verslag penningmeester;
 vaststellen jaarstukken.
8. Beleid bestuur.
9. Rondvraag.
10. Sluiting.

De betreffende verslagen en andere bescheiden zijn tijdens de vergadering aanwezig en zondig wordt er en leespauze ingelast.

Tijdens de vergadering zal er, indien nodig, een pauze gehouden worden.

Na afloop van de vergadering zal de penningmeester u een consumptie aanbieden.

Tot 15 maart 2022 .

Activiteiten overzicht

IPA Nijmegen

Dinsdag
15 maart 2022

Districtsledenvergadering

Aanvang 20.00 uur.
in 'De Lier' te Puiflijk.

Zaterdag
30 april 2022

Fietstocht

Fietstocht in het Land van Cuijk en de Maasheggen. We beginnen met koffie en iets erbij. Daarna fietsen we een route van circa 35 km en eindigen op een plaats waar op eigen kosten iets gegeten en gedronken kan worden. De organisatie biedt u hier nog een consumptie aan. Zie info elders in deze Attentie. Deze activiteit staat tevens open voor de Oost-4 districten.

Vrijdag t/m zondag
23-25 september
2022

IPA Kampeerweekend

Kampeerweekend Groesbeek, zie verdere info in deze Attentie. Deze activiteit staat open voor alle IPA-districten.

Zaterdag
29 oktober 2022

Bezoek kasteel en/of museum

Nadere informatie volgt.
Deze activiteit staat open voor de Oost-4 districten.

Zondag
20 november 2022

Inloop

Jaarlijkse inloop met huldding van de jubilarissen.
Aanvang 11.00 uur in 'De Lier' te Puiflijk.

Zoals u ziet proberen wij tocht activiteiten te organiseren in 2022 maar het kan gebeuren dat activiteit(en) NIET DOORGAAN wanneer maatregelen van de regering i.v.m. de Corona-pandemie genomen moeten worden.

Dit wordt door ons bekend gemaakt middels een melding op onze Facebook-pagina.

Wil je meedoen aan een activiteit meld dit bij Adrie of Dick (zie colofon).

